

Gelukkig en voorzichtig is de mens die in zijn leven tracht te zijn, zoals hij verlangt bevonden te worden bij zijn dood.



VROOM AANDENKEN

aan de Heer

Robert SURDIACOURT

geboren te Parike op 22 september 1912 en godvruchtig overleden in de kliniek te Oudenaarde op 7 juni 1973.

voorzien van de HH. Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Nog is de bloedende wonde van het afsterven van moeder niet geheeld of een van haar kinderen wordt onverwacht uit deze wereld weggerukt.

In eenvoud is deze overledene door het leven gegaan. Niet alleen voor zichzelf heeft hij gewerkt, maar hij was ook behulpzaam voor anderen. Hij leed er onder, wanneer hij tijdens zijn ziekte niet meer kon helpen.

Die laatste maanden boden hem de gelegenheid zich op zijn best op het einde van zijn leven voor te bereiden.

Bevrijd van angst voor de dood is hij zijn Verlosser tegemoet gegaan, waar hem de welverdiende rust wacht.

Mijn dierbare zuster en broeders, als afscheid heb ik slechts deze wens : gedenkt mij in kristelijke zin door voor mij te bidden. Dit zal voor U de troostvolle hoop versterken, dat wij elkaar eens wederzien bij de Heer.

De families SURDIACOURT-VAN HUFFEL,

zijn zeer erkentelijk voor uw bliken van kristelijke deelneming en danken U.

Druk. Jos. De Vleeschouwer, Brakel